

РЕШЕНИЕ

№ 6510

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър В. Боснешки

при участието на секретаря Ели Й. Гигова
като разгледа докладваното от Петър В. Боснешки Гражданско дело № 20221100100642 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от Г. Б., роден в гр. Вайл на Рейн, ФРГ, на *****, с лична карта № *****, издадена на 11.09.2013г. от Вайл на Рейн, с адрес: „***** Вайл на Рейн, ФРГ съдебен адрес: гр.София, ул. *****, чрез адв. Б. В., САК, срещу „В.А.Б." ЕООД, с ЕИК:*****, и адрес:ул. „***** гр. София, п.к. 1517, с която е предявен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 86 ЗЗД, с който се иска осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 75600,00 (седемдесет и пет хиляди и шестстотин) евро, платена без основание, ведно със законната лихва върху главницата, считано от завеждане на делото- 21.01.2022г. до окончателното изплащане на главницата.

При условие, че в хода на събиране на доказателствата в съдебното производство се установи, че И. Г. В. е действала без представителна от името на „В.А.Б." ЕООД, и че действията ѝ нямат обвързваща сила спрямо дружеството, то ищецът Г. Б. е предявил евентуален иск срещу ответника И. Г. В., с ЕГН:***** и адрес: гр.София, ул. „*****, с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 86 ЗЗД, с който се иска осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 75600,00 (седемдесет и пет хиляди и шестстотин) евро, платена без основание, ведно със законната лихва върху главницата, считано от завеждане на делото- 21.01.2022г. до окончателното изплащане на главницата.

Ищецът твърди, че през последните годни е бил в близки приятелски отношения с третото лице- помагач Ю. В. А., като през месец март 2021г. Г. Б. и Ю. А. решават да си закупят жилище в гр. София, в което да пребивават по време на престоите си в България.

Същият изразил съгласие със свои лични средства да заплати покупко- продажната цена бъдещото жилище.

На 10.03.2021г. третото лице Ю. А. сключва с „В.А.Б." ЕООД, представлявано от И. Г. В. като пълномощник на управителя на дружеството В.Б. В., ЕГН *****, Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот в сграда „The Doll" София, България. Предмет на предварителния договор е продажбата на правото на строеж върху Ателие 2, на етаж 3, със застроена площ от 63,01 кв., в жилищна сграда с гаражи и фитнес, цялата със застроена площ от 272,54 кв. м., която към онзи момент е била в процес на изграждане в Поземлен имот с идентификатор 68134.703.981, находящ се в гр. София, Община Столична, област Столица, по КKKP, одобрени със Заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на Изп. директор на КKKP, с адрес на поземления имот: гр. София, район „Слатина", ж.к. „Христо Смирненски", с площ по скица от 635 кв. м., като общата покупко-продажна цена за имота е 75.600- евро, която е следвало да бъде платена на 5 вноски по посочената в т. 2.1 от същия акт банкова сметка в ПИБ АД, а именно: IBAN: *****, BIC: FINVBGSF.

С общо 18 банкови превода от 04.03.2021г. до 27.07.2021г. ищецът Г. Б. е превел от личната си сметка сума в размер на общо 75.600евро по посочената в т. 2.1 от Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот в сграда „The Doll" банкова сметка, т.е. е изплатил цялата покупко-продажна цена. С Декларация от 20.08.2021 г. (Приложение 8) И. В. в качеството си на пълномощник на „В.А.Б." ЕООД признава, че е получила изцяло цената за имота.

На 04.10.2021г. е изпратено предупреждение от „В.А.Б." ЕООД, с което на практика дружеството прекратяват едностранно Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот в сграда „The Doll" София, България. На 27.10.2021г. „В.А.Б." ЕООД, продава на С.С.Т., представлявана от ответницата И. Г. В., процесното Ателие 2.

Ищецът претендира осъждане на ответника „В.А.Б." ЕООД да му заплати процесната сума, като платена без основание. При условие, че в хода на събиране на доказателствата в съдебното производство се установи, че И. Г. В. е действала без представителна от името на „В.А.Б." ЕООД, и че действията ѝ нямат обвързваща сила спрямо дружеството, то ищецът Г. Б. е предявил евентуален иск срещу ответника И. Г. В..

В законоустановения срок е подаден отговор от ответника „В.А.Б." ЕООД, с който е изразено становище, че производството по делото е недопустимо. Ответникът „В.А.Б." ЕООД твърди, че искът е неоснователен тъй като не е страна по каквото и да е правоотношение с Ю. А., тъй като процесният предварителен договор е бил сключен от лице без представителна власт, като ответникът се е противопоставил на същия договор веднага след като е узнал за сключването му.

Ответникът „В.А.Б." ЕООД не е получавало уговорената в този договор (сключен от трето лице без представителна власт) продажна цена в размер на 75 600 евро. Банковата сметка, по която са извършени процесните преводи е на трето лице, различно от „В.А.Б."

ЕООД, защото дружеството има и е имало винаги само една банкова сметка в Първа инвестиционна банка АД - посочената в удостоверението.

Ответникът „В.А.Б.“ ЕООД твърди, че ответникът И. Г. В. е действала като мним представител на дружеството при сключване на процесния предварителен договор. Твърди, че действително едноличния собственик на дружеството Б.В. и ответника И. В. са били съпрузи, но между същите е допуснат развод с Решение № 194095/16.08.2019г. на СРС по гр. д. № 58576/2018, потвърдено с Решение от 26.07.2021 г. на СГС, II въззивен брачен състав по гр. д. № 15655/2019г.

В законоустановения срок е подаден отговор от ответника И. Г. В., с който е изразила становище, че искът е недопустим. Същата не е страна по процесния предварителен договор, а е само пълномощник на страна, поради което не притежава пасивна процесуална легитимация. Ищецът Г. Б. също не е страна по цитирания договор и не притежава активна процесуална легитимация да иска връщане на направена парична престация по него.

Ответникът твърди, че представените с исковата молба писмени доказателства не доказват основанието и размера на иска, поради което се иска отхвърлянето му като неоснователен. От платежните нареждания, представени с исковата молба, е видно че нито едно от основанията в тях не сочи плащане именно по процесния предварителен договор. Датите на извършените плащания не кореспондират с падежите, определени в чл. 2.2 от предварителния договор, а именно: 05.03.2021, 05.04.2021, 05.05.2021, 05.06.2021, 05.07.2021; размерът на преведените суми не кореспондира с уговорените в чл. 2.2 от договора; не е посочен и предмета на договора от 10.03.2021 г. - ателие 02.

Третото лице помагач на ищеца Ю. В. А., ЕГН *****, с адрес: бул. „****“, чрез особения си представител адв. Д. С., оспорва отговорите, като изразява становище за основателност на исквете.

По допустимостта:

Съдът намира, че производството по делото е допустимо, поради което и следва да се произнесе по съществото на делото.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответниците, че исковата молба е нередовна. В исковата молба се твърди, че процесната сума се претендира от ответника „В.А.Б.“ ЕООД, като неоснователно платена по процесния предварителен договор от 10.03.2021г. Със заявление вх.№9250/17.02.2022г. на СГС ищецът е заявил, че претенцията срещу ответника И. В. също е на извъндоговорно основание. Ищецът твърди, че е извършил 18 банкови превода на обща стойност 75600,00 евро без наличие на основание, поради което претендира връщането им. В отговора на исковата молба ответникът може да направи възразение, какво е основанието за получаване на цялата или на част от сумата и да представи или поиска събирането на съответни доказателства, като негова е доказателствената тежест да установи основанието за получаване на сумата. В този смисъл е и Решение № 97/23.07.2021г. по гр.д.№3986/2019г. на ВКС, IIIг.о.

По основателността:

Видно от Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот в сграда „The Doll“ София, България, от 10.03.2021г. третото лице- помагач Ю. В. А. сключва с „В.А.Б.“ ЕООД, представлявано от И. Г. В. като пълномощник на управителя на дружеството В.Б. В., ЕГН *****, предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот в сграда „The Doll“ София, България. Предмет на предварителния договор е продажбата на правото на строеж върху Ателие 2, на етаж 3, със застроена площ от 63,01 кв., в жилищна сграда с гаражи и фитнес, цялата със застроена площ от 272,54 кв. м., която към онзи момент е била в процес на изграждане в Поземлен имот с идентификатор 68134.703.981, находящ се в гр. София, Община Столична, област Столица, по КKKP, одобрени със Заповед № РД-18- 138/24.07.2017 г. на Изп. директор на КKKP, с адрес на поземления имот: гр. София, район „Слатина“, ж.к. „Христо Смирненски“, с площ по скица от 635 кв. м., като общата покупко-продажна цена за имота е 75.600- евро, която е следвало да бъде платена на 5 вноски по посочената в т. 2.1 от същия акт банкова сметка в ПИБ АД, а именно: IBAN: *****, BIC: FINVBGSF.

В същия предварителен договор няма посочени номер и дата на пълномощното, нито е посочен нотариус, който е заверил пълномощното, от което се твърди, че произтича представителната власт на ответника И. В. по отношение на „В.А.Б.“ ЕООД,

От служебна справка в Търговския регистър съдът е установил, че едноличен собственик на капитала на същото дружество е Б.Ж.В.. Управител на същото дружество за периода 13.01.2021г.- 21.04.2021г. е В.Б. В., а след 21.04.2021г. и до настоящия момент е Б.Ж.В..

Видно от Решение № 194095/16.08.2019г. на СРС по гр. д. № 58576/2018, потвърдено с Решение от 26.07.2021г. на СГС, II въззивен брачен състав по гр. д. № 15655/2019г., влязло в сила на 26.07.2021г., едноличния собственик на дружеството Б.В. и ответникът И. В. са били съпрузи, но между същите е допуснат развод. В процесния период страните са били в процедура за развод, като от съдебното решение е видно, че съпругът Б.В. през октомври 2019г. е напуснал семейното жилище, като съпрузите трайно обитават различни жилища и поддържат контакт единствено по повод детето си.

Видно от заключението по допълнителната ССЧЕ, неоспорено от страните по делото, съгласно приетите като доказателства копия преведени на български език на 18 броя банкови превода ищецът Г. Б. е превел по банкова сметка и ПИБ АД, с IBAN: *****, BIC: FINVBGSF, общата сума в размер на 73 518 (седемдесет и три хиляди петстотин и осемнадесет) евро. Титуляр на същата банкова сметка е ответника И. Г. В.. Основанията на извършените банкови преводи са различни:капаро, депозит, апартамент, остатък и др.

Видно от заключението по допълнителната ССЧЕ, неоспорено от страните по делото, в счетоводството на ответника „В.А.Б.“ ЕООД няма осчетоводени суми по процесния предварителен договор от 10.03.2021г. Няма издавани фактури, като такива суми не са отчетени и в дневниците за покупки и продажби по ДДС на същото дружество.

Видно от заключението по съдебно- почерковата експертиза, неоспорено от страните,

подписът, положен в мястото "За „В.А.Б.“ ЕООД:" на Предупреждение от „В.А.Б." ЕООД на основание: чл. 87 от ЗЗД до Ю. В. А., ЕГН *****- обект на експертизата, е ксерокопие на подпис, който не е изпълнен от Б.Ж.В..

Предвид гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установено от правна страна следното:

Съгласно Решение № 29/28.03.2012г. по гр. дело № 1144/2010г. на ВКС, IV г.о., Решение № 227/22.03.2019г. по гр.д. № 896/2018г. на ВКС, III г.о., Определение № 671/15.06.2017г. по гр.д. № 5255/2016г. на ВКС, IV г.о., искът с правно основание чл. 55 ЗЗД е един, с него ищецът претендира връщането на нещо, което е дал на ответника и в негова тежест е да докаже единствено даването.

Съгласно Тълкувателно решение № 5 от 12.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 5/2014г., ОСГТК, договор, сключен от лице, действало като представител, без да има представителна власт, е в състояние на висяща недействителност и не поражда целените с него правни последици. Мнимо представляваният може да се позове на недействителността по чл. 42, ал. 2 ЗЗД както извънсъдебно, така и пред съда; последното той може да направи чрез предявяване на установителен иск с правна квалификация чл. 42, ал. 2 ЗЗД, или чрез заявяване на такова правоизключващо възражение срещу предявен против него облигационен или вещен иск по повод изпълнението или други претенции и последици, произтичащи от договора, сключен от негово име без представителна власт. След позоваване (извънсъдебно или пред съда) от страна на мнимо представлявания на недействителността, когато от висяща тя става окончателна, тъй като окончателно отпада възможността договорът да бъде потвърден и да породи целените с него правни последици (насрещни права и задължения за страните по него, както и транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД), всяка от страните дължи на другата връщане на даденото по договора, на основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД. Когато недействителният договор е бил сключен при липса на учредена представителна власт, извън пределите на учредената такава или след нейното отпадане, връщането на даденото се дължи в хипотезата на начална липса на основание (чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД), а когато представителната власт е отпаднала с обратно действие във времето след сключването на договора, връщането на даденото се дължи в хипотезата на отпаднало основание (чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД).

От заключението по допълнителната ССЧЕ, неоспорено от страните по делото, е безспорно установено, че с 18 броя банкови превода ищецът Г. Б. е превел по банкова сметка в ПИБ АД, с IBAN: *****, BIC: FINVBGSF, общата сума с а размер на 73 518 (седемдесет и три хиляди петстотин и осемнадесет) евро. Титуляр на същата банкова сметка е ответникът И. Г. В.. Ищецът не е извършвал каквито и да било преводи по банкова сметка на ответното дружество. Видно от Удостоверение, изх. № 100-60/03.05.2022г., издадено от "Първа инвестиционна банка" АД, че ответното дружество има само една сметка в същата банка и тя е различна от посочената в т. 2.1. на процесния предварителен договор банкова сметка.

Предвид гореизложеното съдът намира, че доколкото лисва първата предпоставка на

иска по чл.55, ал.1, предл. първо ЗЗД, а именно паричен превод, то и искът срещу ответника „В.А.Б.“ ЕООД следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съдът намира, че ищецът е доказал банкови преводи в общ размер на 73 518 (седемдесет и три хиляди петстотин и осемнадесет) евро в полза на ответника И. Г. В., която не е доказала основание за извършване на същите. Поради това и осъдителният иск е основателен до този размер, като за разликата до пълния претендиран размер от 75 600 евро искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съдът намира за неоснователни следните възражения на ответника И. В.:

1.Възражението, че при сключване на процесния предварителен договор е действала като пълномощник на ответника „В.А.Б.“ ЕООД е неоснователно. Същата не е представила по делото валидно пълномощно, а е налице и изрично оспорване на процесния предварителен договор от мнимо представлявания. Платената сума не е преведена по сметка на мнимо представляваното дружество.

2.Възражението, че при получаване на процесните суми е действала като пълномощник на С.С.Т. също е неоснователно. По делото е безспорно установено, че процесната сума от 73 518 евро е преведена от ищеца по банкова сметка с титуляр И. В..

3.Възражението, че за извършените преводи са посочени различни основания също е правноирелевантно. Основанието за получаване на процесните суми подлежи на доказване от ответника, като същият нито е посочил, нито е доказал основание за получаване на сумите.

4.Съдът намира за ненужно да обсъжда субективното отношение на страните по възникналото между тях правоотношение доколкото и трите състава на чл.55, ал.1 ЗЗД съдържат само обективни факти. Субективното отношение на страните, като намерения и заблуди, не е правнорелевантен факт, подлежащ на обсъждане от съда.

На основание чл.86 ЗЗД следва да бъде присъдена и законната лихва върху главницата, считано от завеждане на делото- 21.01.2022г. до окончателното изплащане на главницата.

По разноските:

С оглед изхода на делото съдът намира, че следва да осъди ищеца да заплати на ответника „В.А.Б.“ ЕООД сумата от 5300лв. за адвокатско възнаграждение и експертизи.

Ищецът претендира разноски в общ размер на 15150,05лв. за държавна такса, адвокатско възнаграждение, обезпечение и експертизи. Същият претендира сумата от 7823,32лв. за адвокатско възнаграждение, които са левовата равностойност на 4000 евро. По делото обаче е представено само адвокатско пълномощно, като няма доказателства както за уговаряно, така и за заплатено адвокатско възнаграждение.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ищецът е доказал разноски в общ размер на 7326,73лв.

Доколкото същият е предявил два субективно съединени иска, то и съдът намира, че

спрямо всеки от ответниците са направени разноски в размер на по 3663,37лв.

В съответствие с уважената част от исковете съдът намира, че следва да осъди ответника И. В. да заплати на ищеца сумата от 3562,48лв.

Ответникът И. В. е доказала разноски в размер на 4900лв. за адвокатско възнаграждение и експертизи, от които в съответствие с отхвърлената част от иска следва да и бъде присъдена сумата от 135лв.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН иска, предявен от Г. Б., роден в гр. Вайл на Рейн, ФРГ, на *****, с лична карта № *****, издадена на 11.09.2013г. от Вайл на Рейн, с адрес: „***** Вайл на Рейн, ФРГ съдебен адрес: гр.София, ул. *****, чрез адв. Б. В., САК, срещу „В.А.Б." ЕООД, с ЕИК:*****, и адрес:ул. „***** гр. София, п.к. 1517, с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 86 ЗЗД, с който се иска осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 75600,00 (седемдесет и пет хиляди и шестстотин) евро, платена без основание, ведно със законната лихва върху главницата, считано от завеждане на делото- 21.01.2022г. до окончателното изплащане на главницата.

ОСЪЖДА И. Г. В., с ЕГН:***** и адрес: гр.София, ул. „*****, да заплати на Г. Б., роден в гр. Вайл на Рейн, ФРГ, на *****, с лична карта № *****, издадена на 11.09.2013г. от Вайл на Рейн, с адрес: „***** Вайл на Рейн, ФРГ съдебен адрес: гр.София, ул. *****, чрез адв. Б. В., САК, основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 86 ЗЗД, сумата от 73 518 (седемдесет и три хиляди петстотин и осемнадесет) евро, ведно със законната лихва върху главницата, считано от завеждане на делото- 21.01.2022г. до окончателното изплащане на главницата, като ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН иска за разликата му до пълния предявен размер от 75600,00 евро.

ОСЪЖДА Г. Б., роден в гр. Вайл на Рейн, ФРГ, на *****, с лична карта № *****, издадена на 11.09.2013г. от Вайл на Рейн, с адрес: „***** Вайл на Рейн, ФРГ съдебен адрес: гр.София, ул. *****, чрез адв. Б. В., САК, да заплати на „В.А.Б." ЕООД, с ЕИК:*****, и адрес:ул. „***** гр. София, п.к. 1517, сумата от 5300лв. представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и експертизи.

ОСЪЖДА И. Г. В., с ЕГН:***** и адрес: гр.София, ул. „*****, да заплати на Г. Б., роден в гр. Вайл на Рейн, ФРГ, на *****, с лична карта № *****, издадена на 11.09.2013г. от Вайл на Рейн, с адрес: „***** Вайл на Рейн, ФРГ съдебен адрес: гр.София, ул. *****, чрез адв. Б. В., САК, сумата от 3562,48лв., представляваща направени по делото разноски за държавна такса, обезпечение и експертизи, в съответствие с уважената част от иска.

ОСЪЖДА Г. Б., роден в гр. Вайл на Рейн, ФРГ, на *****, с лична карта № *****, издадена на 11.09.2013г. от Вайл на Рейн, с адрес: „***** Вайл на Рейн, ФРГ

съдебен адрес: гр.София, ул. *****, чрез адв. Б. В., САК, да заплати на И. Г. В., с ЕГН:***** и адрес: гр.София, ул. „*****,сумата от 135лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и експертизи, в съответствие с отхвърлената част от иска.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице- помагач на страната на ищеца: Ю. В. А., ЕГН *****, с адрес: бул. „*****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____